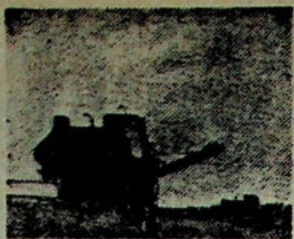

Spaudos centras

„DERLIUS-81“

praneša:

KOMBAINININKUS PAKEITĖ SĖJĖJAI

Lygiagrečiai su neatidėliojamais derliaus derinimo darbais, „Gintaro“ kolūkio laukuose su šeimnininkais atida ruošiamasi žiemkenčių sėjai. Atskirontis dienomis dirvas arija, kultivuoja ir lygina po 16–17 traktorių. Tarp visų mechanizatorių spartumu, darbo kokybe darbo draugams gražų ir sektingą pavyzdį rodo daugkartinis rajono artų varžybų prizininkas Aleksas Jurkėnas, jam nedaug kuo nusileidžia Petras Gričiūnas, Adolis Karklis, džiugina kruopštus ir atsidasavus jaunų mechanizatorių Alvydo Staniūno trūšas. Sios savaitės pradžioje iš paskos dirvų ruošėjams ūkio laukuose pasirodė žiemkenčių sėjėjai. Repšėnų gamybiniam sektoriuje neprekalstingai paruoštą kvėčių sėklą berla mechanizatoriai Leonas Sakalis ir Kostas Ribauskas. Antroji sėjėjų — brolių Leono ir Vytauto Sablevičių — grandis dirba Dabučiuose. Kai geras sekimas, žiemkenčiais per dieną apsėjama po 50 ir daugiau hektarų dirvų.

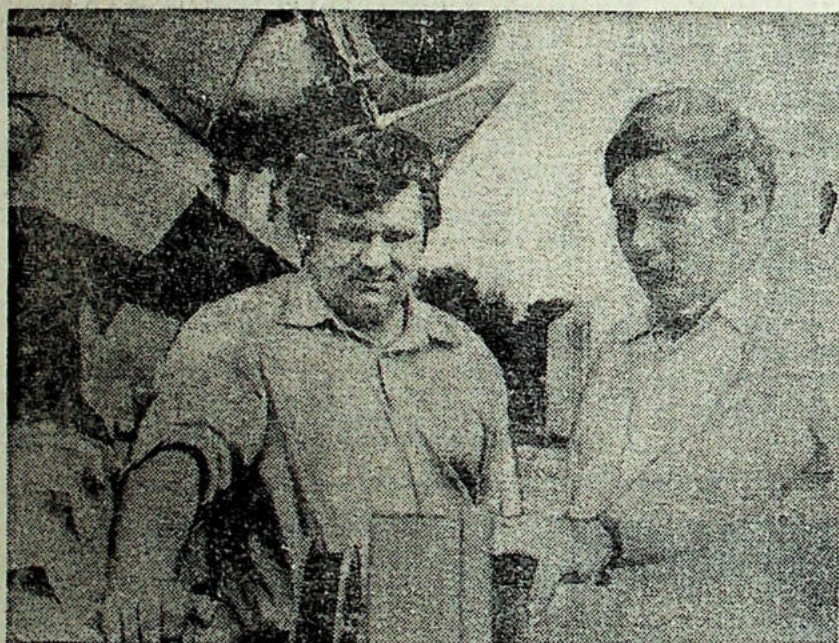
— Žieminėms kultūroms numatė 810 hektarų dirvų. Jei viskas sklandžiai eis, iki rugsėjo 10 dienos visus

sėjos darbus tikimės užbaigti. — dalinosi mintimis „Gintaro“ kolūkio vyriausiasis agronomas Stasys Sinkūnas.

Tačiau apart vis labiau įsismaginančios sėjos, ūkio šeimnininkams nemažiau rūpi be nuostolių sudoroti paskutiniuosius grūdinių kultūrų plotus. Už dienos kitos visus derlius iš 1747 hektarų laukų turėtų parkeliauti į aruodus. Iš hektaro vidutiniškai byra apie 24 centnerius grūdų, taigi iš viso šiemet gintariečių sandėliuose bus supilta daugiau kaip 4000 tonų šiuo metų javo. Tarp aštuoniolikos ūkio kombainininkų darbo sparta ir meistriškumu šiemet nepalenkiamas buvo nemaža darbo patirtį sukaupęs Javakirtys Juozas Granickas, kuris dar ant radienį savo sąskaitoje turėjo prikūles puspenkto šimto tonų grūdų.

Neslėpina „Gintaro“ kolūkio žemdirbių įvykdyti ir valstybines grūdų pardavimo užduotis. Šiemet į Tėvynės aruodus jie pristatys 900 tonų grūdų; iš jų daugiau kaip 700 tonų šiuo metu jau grūdų produktų kombinatų elevatoriuose.

K. LITVINAS

Vyl. Bagdono nuotraukoje: vienuoliktojo penkmečio pirmųjų metų įvairpūtė ji-
nėsuja. „Gintaro“ kolūkio vyriausiasis agronomas Stasys Sinkūnas (kairėje) domisi,
kaip i paskutiniuosius vasarą plotus pasirengęs išvėklti vienas pirmavancijų ūkio
kombainininkų Jurgis Digimas.

Talkoje miesto mechanizatoriai

Nors įvairpūtės darbai rajone jau artėja prie pabaigos, tačiau atskiruose ūkuose rūpesčių dar gana nemažai, juo labiau, kad metas pradėti masinę žiemkenčių sėją.

Nelengvomis kaimui dienomis labiausiai mechanizatorių stokojantiems ūkiams pagalbos ranką ištiesė miesto darbininkai. Pirmadienį iš Vilniaus miesto Spalio rajono įvairių organizacijų

ir įmonių anykštėnams talkon dviem-trim savaitėm atvyko 13 mechanizatorių teises turinčių gamybininkų. Šiuo metu vilniečiai talkina „Ateities“, Skiemonių kolūkių ir Naujasodžio tarybinio ūkio žemdirbiams.

Pagal išgailes mūsų rajono žemdirbiams pagalbą teikia ir kal kurių Anykščių rajono pramonės įmonių bei organizacijų kolektyvai. Pusei mėnesio darbams į kal-

mą po vieną mechanizatorių pasiuntė autokelininkai, miškininkai, vyndariai, komunalininkai. Sviesto gamyklos, Statybos ir remonto valdybos bei kitų organizacijų darbuotojai.

„Ateities“ kolūkyje talkininkauja net 9 mechanizatoriai. 7 jų — iš Vilniaus. Svečiai nenusileidžia darbo sparta ir kokybe vietos mechanizatoriams.

L. VILIMAS

Kaip pasakoja kolūkio pirmininko pavaduotojas Kazimieras Ropius, svėdasiečiai pasiryžę kukurūzų silosaviną baigti iki rugsėjo 10-osios.

D. Bartkus

VISU SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITE!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

Aptarti gyvulininkystės plėtotės keliai

„Gintaro“ kolūkyje įvyko rajoninė mokslinė gamybinė konferencija tolesnio gyvulininkystės vystymo klausimams aptarti. Į ją buvo pakviesti visų rajono ūkių vadovai, vyriausieji zootechnikai, vyriausieji veterinarijos gydytojai, valstybinio veterinarijos tinklo darbuotojai, kiaušinių ir gyvulininkystės stočių specialistai. Pas anykštėnus į svečius taip pat buvo atvykusi grupė gyvulininkystės problemas gvildinančių respublikos mokslininkų.

Mokslinėje gamybinėje konferencijoje dalyvavo Lietuvos KP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESEKAS.

— Kalbant apie šalies agropromoninio komplekso tolimesnę vystymą, TSKP

XXVI suvažiavimo dokumentuose gyvulininkystė neatsitiktinai buvo pavadinta šandieniniu spartuoliško darbo frontu kaime, — pradėdamas mokslinę gamybinę konferenciją savo pranešime pabrėžė Anykščių rajono Žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. MARCIUKAS. — Pagrindinis vienuoliktojo penkmečio visų anykštėnų gyvulininkystės darbuotojų uždavinys — padaryti viską, kad gyvulininkystė taptų ne tik produktyvi, bet ir stabili ūkio šaka.

Gyvulininkystės vystymas, kaip žinia, neįmanomas be geros pašarų bazės. Jeigu paskutinieji trys metai ypač pastebimai atsiliepė jos ištekliais, tai šiemetinės gamtinės sąlygos kur kas palankesnės: visumoje rajone visuomeniniams gyvuliams jau paruošta 34 proc. daugiau, negu pernai, šieno, nemažesni bus žolės miltų, šienainio, siloso ištekliai. Žymiai daugiau turime šiaudų bei aruoduose supilta savos gamybos grūdų. Vadinas, yra realus pagrindas tikėti, kad sutvirtėjusi pašarų bazė turės tei-

giamos įtakos tiek gyvulininkystės produktų gamybos didinimui, tiek jos intensyvinimo rezultatų gerinimui.

Savo pranešime visapusiškai ir nuodugniai išanalizavęs praėjusių penkerių metų gyvulininkystės produkcijos rezultatus, pranešėjas visų pirma akcentavo dar nepakankamo karvių produktyvumo priežastis, kalbėjo apie veislinio prieauglio auginimo bėdas bei žemo karvių produktyvumo ištakas. Turint omeny, kad ateinančiam žiemėjimo laikotarpiui pašarais apsirūpinta nepalyginamai geriau, nei paslaraisiais metais, visiems rajono gyvulių augintojams būtina detalai išnagrinėti ir peržiūrėti veislinio prieauglio priežiūros ir šėrimo klausimus bei pasiekti, kad veisėlių iki 6 mėn. amžiaus paros priesvoriai visuose rajono ūkiuose būtų ne mažesni kaip 700 g, o veislinių telyčių (virš 6 mėn. amžiaus) — 550–600 g. Apart pašarų, tam daug įtakos, suprantama, turi ir gerai su tvarkytas profilaktinis veterinarijos-sanitarinis darbas.

Rajone sunkiai sprendžiami ir karvių skaičiaus didinimo klausimai. Norint įvykdyti metinį pieno gamybos planą, šiemet iš kiekvienos

karvės turi būti primelžiama po 2995 kg pieno, o rajone karvių metinis vidurkis neturėtų būti mažesnis nei 16799 vienetai. Deja, pastarasis rodiklis verčia rimtai susirūpinti: dabar esantį karvių skaičių reikėtų padidinti net 590 vienetais. Ypač didelis atotrūkis tarp šiandieninio ir metų pabaigai planuojamo karvių skaičiaus Andrioniškio, K. Staro, Kurklių, Levaniškio, M. Melnikaitės, „Nevėžio“, „Puntuko“, Skiemonių, Surdegio kolūkiuose, Naujasodžio tarybiniam ūkyje. Beje, bandos papildymui trūkstamas karves pagal nustatytą tvarką leista pirkti iš gyventojų, tik šia priemone kažkodėl mažai kas tere pasinaudojęs.

Rajone per penkmetį padarytas didelis žuolis geriant pieno kokybinius rodiklius. Jeigu 1975 metais valstybei buvo parduota 67 proc. pirmarūšio pieno, tai pernai šis rodiklis šoktelėjo iki 90 proc. Tačiau, kaip pabrėžė pranešėjas P. Marciukas, atskiruose ūkiuose ir šiame bare visgi dar pastebima nemažai aplaidumo. Tuo reikėtų kuo skubliausiai susirūpinti.

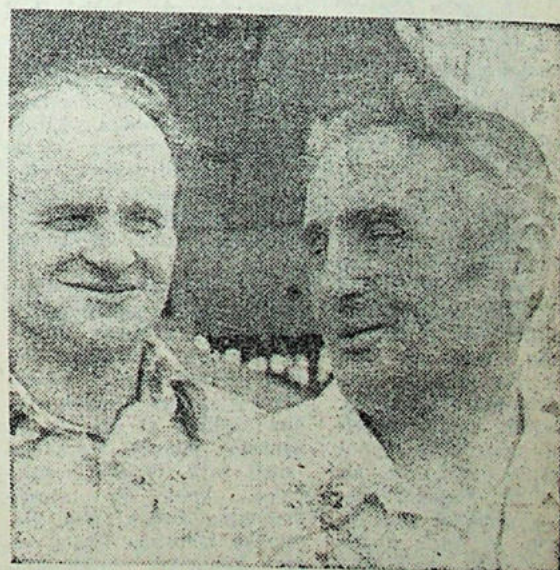
nukelti 4 pusl.

Bus sultingo pašaro

Vešlūs užaugo kukurūzai Svėdasų kolūkyje. Šia silosine kultūra čia buvo apsėta 86 ha. Maišant jų žaliąją masę su vasarą šiaudais nuo įsėlių, numatoma užraugti 2300 t siloso.

Jau savaitę, kai kukurūzų silosavimas pradėtas visose trijose kolūkio brigadose. Juos pjauna ir smulkina mechanizatoriai Alfonsas Januška, Vytautas Paršiukas ir Gintaras Dundulis. Smulkintai masė vežti į tranšėjas sutelkta 12 transporto priemonių. Kukurūzų ir šiaudų masę slegia trys mechanizatoriai, vairuojantys vikšrinus traktorius su buldozeriais.

Kaip pasakoja kolūkio pirmininko pavaduotojas Kazimieras Ropius, svėdasiečiai pasiryžę kukurūzų silosaviną baigti iki rugsėjo 10-osios.

K. Staro kolūkyje kombainų vairai patikėti patiemis darbščiausiems, sumaniausiems ūkio mechanizatoriams: Penkiolikos Javakirties būrys triūsia ir Stasys Klimavičius, kuriam ypač gerai sekėsi pirmosiomis pjūties dienomis, ir Vytautas Usas, kuriuos matome J. Jurevičiaus nuotraukoje.

KOMUNISTŲ ATSAKOMYBĘ DIDINANT

Jvykusiame Kurkilių kolūkio mechanizatorių partinės grupės ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime, kuriame dalyvavo visų dešimt šios partinės grupės komunistų, ypač buvo pažymėta, jog savo darbštumu ir pareiškumu, didžios atsakomybės už patikėtą darbą pasireiškimu partinės grupės komunistai skatino kitus mechanizatorių kolektyvo narius darnesniai ir rimtingesniai dirbti.

Ir partinės grupės organizatoriaus P. Lapinio ataskaitiniame pranešime, ir kolūkie viriausiojo Inžinieriaus V. Leonavičiaus bei kitų partiečių pasisakymuose gražių atsiliepimų susilaukė komunistų mechanizatorių Stasio Lelto, Virgaudo Kavaliausko, Jono Strazdo nuoširdus triušas, nes šiemis komunistams būdingi darbštumo, atkaklumo, pareiškumo bruožai. Kai tik ruošeny, beriant žiemkenčių grūdą į dirvą, ar pavasario sė-

jos darbynečiu reikėdavo į laukus pasiūti sėjėjas, visada šį atsakingą darbą patikėdavo ir komunistui, patyrusiam mechanizatoriui Stasiui Leitai. Šis darbštumu šauniai padirbėjo ir šienapjūtės darbynečiu. Jaunasis komunistas, pareiškumu pasižymintis mechanizatorius Virgaudas Kavaliauskas pavasario darbų laikmečiu vienas suspėdavo įterpti į dirvas amoniakinį vandenį, o štai javapjūtės įkarštyje jį, našial panaudodamas kombainą, jau kelintą kartą tapo rajono jaunųjų javakrėlių tarpe socialtyniavimo nugalėtoju.

Pagrįstai kurkiličiai galėjo pasididžiuoti ir komunisto mechanizatoriaus Jono Strazdo atkakliu ir stropiu darbu, kurio pavarde minima rajono geriausiųjų kombinininkų penketuke ir jis nuo pat javapjūtės pradžios neužleisdžia pirmajinio ūkyje kombinininko pozicij-

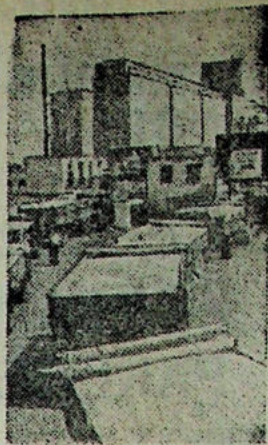
ją. Ataskaitinio rinkiminio susirinkimo metu pabrėžta, jog partinės grupės komunistams būdavo skelpiamas reiklumas ir atsakomybė ne tik už tiesioginių pareigų stropų vykdymą, bet ir už jiems visuomeninių pavidimų, partinių įpareigojimų sėkmingesnį įgyvendinimą, už tai, kad rūpintųsi darbo drausmės stiprinimu mechaninėse dirbtuvėse. Kalbėję ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime kolūkio vyr. inžinierius V. Leonavičius, ūkio vadovas L. Imbrasas ir kiti partiečiai teigė, jog ateityje labai svarbu partinės grupės susirinkimuose užtikrinti visų šios grupės komunistų aktyvumą, kad jie principingiau keltų į dienos šviesą pasireiškiančias negeroves, nevengtų kritikos ir savikritikos, pateiktų vertingų pasiūlymų trūkumų pašalinimui. Ataskaitinio partinės grupės susirinkimo metu vys-

tėsi pokalbis apie partiečių vaidmenį didinimą, siekiant mechanizatorių šeimoje sudaryti kolektyviškumo, savitarpio pagalbos aplinką, užtikrinti susiklausymą ir darnumą. Todėl tikslinga dažniau rengti pokalbius darovinio auklėjimo klausimais, nes kai kurie mechanizatoriai dar pažeidinėja darbo drausmę, ne visada stengiasi branginti darbo laiką.

Partinės grupės komunistai iš tiesų galėjo pasididžiuoti mechanizatorių, visų ūkio žemdirbių gražių pastangų vaisiais: Iki šios savaitės pradžios kolūkio javakirčiai buvo nuėmę 90 proc. javų, visuomeniniams gyvuliams sukaupia apie 1000 tonų geresnės kokybės šieno, arba 430 tonų daugiau, lyginant su pernykščiais metais. Užbaigus javų nuėmimą, tikimasi ir j aruodų grūdų supilti apie porą šimtų tonų daugiau, negu pernai. Tačiau susirinkimo

elgoje, pasidalindami mintimis apie komunistams, visiems mechanizatoriams iškilusius artimiausius uždavinius, tiek kolūkio pirmininkas L. Imbrasas, tiek ir partinės organizacijos sekretorius M. Prokofjevas sakė, jog, norint kuo organizuotiau atlikti žiemkenčių sėjos, bulviakasio, kukurūzų ir atoli silosavimo, dirvų rudeninio arimo darbus, reikės parodyti dar daug atkaklumo ir ryžto. Jie kvietė komunistus-mechanizatorius ypač sutelktai padirbėti, nes šiemet visu šimtu hektarų išplečiami žiemkenčiams skirti plotai ir grūdo turės susilaukti 360 hektarų masyvus, kuo skubiau paruošti kombainus bulviakasiui. Greta kukurūzų silosavimo, kaulių fermai numatyta pasigaminti vertingo kombinuoto siloso iš bulvių ir žolių atolo. Pagal paskaičiavimus, kurkiličiai pasiryžę ne tik atlikti įvykdyti skirtą 800 tonų planinę bulvių pardavimo užduotį, bet ir ją su kaupu viršyti.

ST. VINCIONAS

Vienas po kito Kubanės keliais rieda sunkvežimiai su naujo derliaus grūdais. Organizuotai atsisakaitė su valstybe Vyselkovo rajono ūkiai.

NUOTRAUKE: grūdų priėmimas Vyselkovo elevatoriuje. Čia kasdien priimama po 3000 su viršum tonų grūdų.

E. Sulepovo (TASS) nuotr.

R. Bražėnienė

Žemei atiduotos mintys

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. 100 (4293))

Dvidešimt metų. Daug ar mažai? Žiūrėti kuo matuosi. Ar tuo, ką sukaupė savyje turiningu kelionių po Tarybų Sąjungą laisvalaikio metu, ar žemei ir žmonėms atiduotų minčių srovė? Greit sukosi dienų tėkmė, pavasarių keitė vasaros, rudeniai, žiemos... O kiekvieno vakaro sutemoj lyg nerami paukštė plakėsi mintis: ir to, ir šito nesusipėjau... Ar ateis kada riba, kada galėsi sau pasakyti — viską padariau? Greit bėga laikas, lyg kalnų upė, įtemptų darbų ritme... O jei matuosi pasikeitimais, socialinės kultūros augimu per dvidešimt metų — daug kas Elmininkuose pasikeitė. Ką prisimeni iš Elmininkų istorijos prieš du dešimtmečius? Nebent tik naujesnį dviaukšlį pastatą, kuriame sutilpo bandymų stoties įstai-ga, laboratorija ir dar du mokslinių darbuotojų butai.

— Nenusimink, puikias sąlygas turėjome darbei ir gyvenimui, pasistatysime naują laboratoriją, — teviškai ramino ir guodė Onutė direktorius A. Puodžiukas. Čia mano žemė — taip dažnai norisi išsakyti žodžius. Ne vien tik todėl, kad du dešimtmečius čia pragyvenai, bet ir todėl, kad po šios žemės dangum gimė pačios brandžiausios mintys, sudygo svaionės ir lyg nauji želdiniai kopia ir kopla aukšty-n naujos.

Kur ta visų darbų pradžia, pareikalavusi tavo širdies, laiko, minčių? Ar įmanoma viską išpasakoti, kad ir kokia greitakalbė bebūtum? Tik atskirus fragmentus atmintis iškelia, nerimu ir jauduliuėjusius per širdį ir mintis Savitą plytą idėjau ir į laboratorijos statybą. Teko rūpintis baldų, įrengimų atgabenimu. O ta jaunojo mokslinio darbuotojo, atvykusio į ūkį pradžioje pradžia nepalyginamai sudėtin-gesnė negu to, kuris pasilikęs Zemdirbystės mokslinio tyrimo institute ir visuomet gali atsiremti į tvirtesnius pečius, tikėtis, kad dar už-tave kažkas ką nors gali padaryti. Čia pats sukis kaip išmanai, pats ieškok savo vietos. Gal ir gerai? Juk nebūsi visa gyvenimą už rąkos vedžiojamas. Kaip gi ki-

taip charakteryje gilią šaknį įleis savarankiškumas, pasitikėjimas? Daug šiltų žodžių širdyje susikaupė direktoriui, žemės ūkio mokslų kandidatai, nusipelnusiam agronomui A. Puodžiukui, mokėjusiam kritiškai momentu paguosti, pastatyti į savo vėžes, įžiebtį viltį... Gerai, kad dar to užsispyrimo ir atkaklumo savyje turėta iš pat vaikystės.

...O mokslinis tiriamasis darbas vis labiau traukė prie savęs. Vis įdomesnis darėsi, kaip dažnai išsireiškė: „kapsty-masis“ bulvių laukeliuose. Kada gimė mintis apie disertaciją? Kai pajutai apčiuopiamus savo bandymų rezultatus bulvių trešimo srityje, paskui išstudijavai kitų sukaupę tyrimų medžiagą, perkrimtai gausybę literatūros... Be keltveto-penketo metų mokslinio darbo iš žemės ūkio srities neparašysi — reikalingi ilgi stebėjimai, tyrimai. Visų metų pareikalavo vien rezultatų apibendrinimai. Gerą, nuosirdi buvo mokslinio darbo vadovė — Zemdirbystės mokslinio tyrimo instituto Vokės filialo mokslinė bendradarbė J. Adomavičiūtė. Bendradarbiai taip pat pritarė dideliu ir reikšmingu užmoju. Juolab, kad jau A. Puodžiukas, J. Mikalajūnas buvo parašę ir ap-gynę vertingus mokslinius darbus. Dar viena disertacija, dar vienas mokslų kandidatas Elmininkuose — tai žadėjo pakelti stoties mokslinių darbuotojų prestižą, įnešti savaime suprantamų naujovių į žemės ūkio mokslą.

1971 metų gruodyje atėjo lemtingiausias momentas — disertacijos gynimas. Rodos, vidurnaktyje pažadinta bū-tum galėjusi atsakyti į kiekvieną klausimą iš bulvių trešimo srities. O čia tik už penketo minučių pradėjai jausti save, išgirdai savo balsą. Toks jis atrodė svetimas, duslus. Net vie-nuoikia klausimų iškart pabėrė komisijos nariai. Akim-is atsirėmė į salėje sėdin-tį stoties direktorių A. Puodžiuką, kitus savo bendradarbius. Ką jie galėjo padėti? Nebent padrasinti žvilgsniu. Pačiai reikėjo „kapstyti“. Apgynei savo daugelio metų triušą, savo svaiones, prasmingų ieškoj-

imų daigą. Sekančių metų birželio mėn. Maskvos atėjo pranešimas, jog tavo disertacija „Kai kurie Lietuvos TSR rytinės dalies priemėlio dirvožemio trešimo klausimai“ patvirtinta ir tu jau žemės ūkio mokslų kandidatas. Šis vardas apsprendė tavo vietą gyvenime, tačiau nenuėmė visų rūpesčių, kuriais gyveno bandymų stoties kolektyvas, viso eksperimentinio ūkio darbo žmonės, tų problemų ir nesėkmių, kurios ženklino ūkio vadovų, specialistų ir darbininkų kasdienybę. Salia tavęs verdamis intensyvus gyvenimas ragino dar plačiau išskleisti sparnus, visuomet būti sūkurtingiausiose jo verpetuose. Penktą metų teko vadovauti ūkio profsąjunginei organizacijai, prieš tai palikęs brydę komjaunimo veikloje. Seniai tai buvo. Ir nors nebužienka vienos rąkos pirštų suskaičiuoti partinio stažo metams — savo komjaunuoliškąją veiklą prisimeni kaip kažką šviesaus, kunkuliuojančios energijos, apvainikuoto gražiausiu užmoju. Netikėtai anąkart atradai spintoje Eglutės vaikišką suknytę, kurią ji nešiodavo tada, kai jūs, tuometinis Elmininkų jaunimas, vakarais susiburdavote į dramos ratelio repeticijas ir net susigradinai. Neturėdama kur jos palikti — vesdavaisi į repeticijas. Mažamečius vaik-us atsivedavo ir kiti savi-veiklos entuziastai. Vieni repetavo, kiti saugojo vaikus. Neturėjote tuomet Elmininkuose salės, važinėdavote į buvusio „Bolševiko“ kolūkio kultūros namus. Dabar Elmininkų jaunimas jau seniai turi puikius kultūros namus, gerai save elmininkiečiai saviuoklininkai reprezentuoja, pasirodydami šventėse, apžiūrose. O su komjaunimu ryšiai ir dabar nutrūksta. Gal todėl, kad čia triušia jaunoji bulvių augintojų komjaunimo-jaunimo brigada. Be to, atliekant atsakingas ūkio pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojos pareigas, nemažai teko bendrauti su ūkio komjaunuoliais. Gražiais darbais ir siekais gera nuomone apie save sukūrė būsimoji ūkio komunistų pamaina.

Dabar Onutė — cehinės partinės organizacijos sek-

retorė. Gausi ši organizacija, jungianti 25 partiečius. Didelės duoklės reikalauja iš jos ir kitos — Anykščių apylinkės Tarybos deputatės visuomeninės pareigos. Ji — šios Tarybos žemės ūkio ir gamtos apsaugos nuolatinės komisijos pirmininkė. Kiekvienas visuomeninis įpareigojimas — tai dalis minčių, išsakyti kitiems, dalis širdies, atiduotos žmonėms, savo darbščiomis rankomis gražinančioms žeme. Deputatės rūpesčiai — vien iš artimiausių, tai lyg tiesioginio darbo tąsa. Per juos — glaudžiausias ryšys su žmonėmis, specialistais, tai kartu ir savotiška tribūna skleisti naujausią mokslo žodį, spręsti aktualias žemdirbystės kultūros ugdymo problemas.

...Laikas teka ir niekam sustoti neleidžia. Sava srove. Nusinėsdamas džiaugsmo blyksnį, palikdamas nusivylimą rievę. Visko, matyt, reikia. Kartais taip norėtusi į sustabdyti bent akimirkai. Ar verta? Juk viena nusinėsdamas atneša kita: naują svaionę, naują gerą permainingą. Ir ateina suvokimas, kad visos nesėkmės laikinos, ir vėl naujom spalvų varsom suraibulioja tavo žemė, kurioje rytmečius keičia saulėlydžiai, o rūpesčius — džiaugsmas.

KAISTUOSE IR RAJONUOSE

GERIAUSIAS RODIKLIS

Daugiau kaip 50 tūkstančių brolierių galima išauginti lesalais, kuriuos kiekvieną mėnesį sutaupo jų augintojai Kaišiadorių paukštyne. Kilogramui paukštienos čia sunaudojama tik 2,62 pašarinio vieneto. Tai geriausias lesalų panaudojimo rodiklis šalyje, pažymi laikraštis „I komunizma“.

Lesalų naudojimo efektyvumas Kaišiadorių paukštyne tebedidėja. Pirmąjančio grandys jau išmoko gauti paukštienos kilogramą su 2,35–2,40 pašarinio vieneto. Pasiekus šį rodiklį visame paukštyne, kas mėnesį būtų realizuojama maždaug po 100 tūkstančių brolierių, užaugintų sutaupytais lesalais.

STATYBININKŲ „EGZAMINAS“

Atiduota naudoti Saločių tarpukinė gyvulininkystės įmonė, kurioje per metus bus nupienama 12 tūkstančių bekonų. Valstybinė komisija gerai įvertino statybininkų darbą.

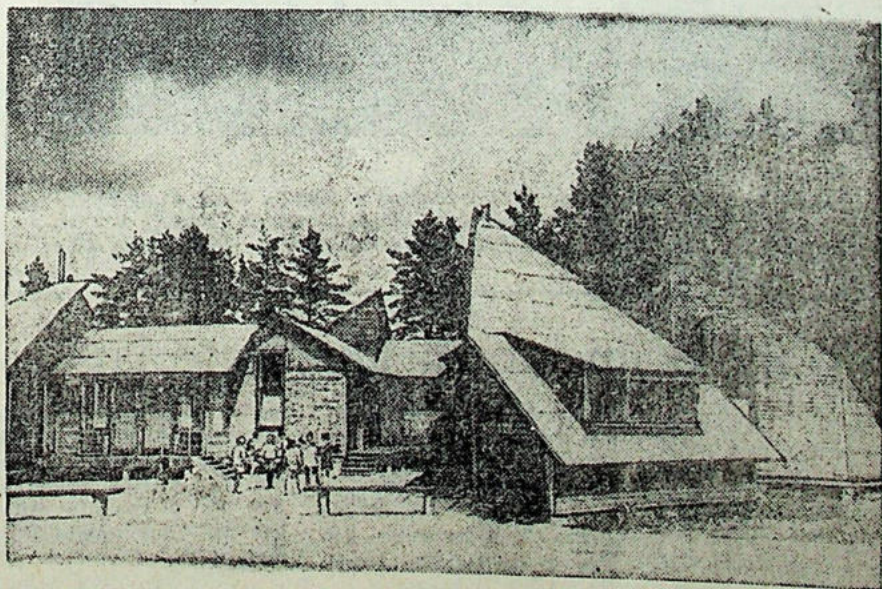
Si statyba, rašo „Darbas“, buvo rimtas jėgų išmėginimas Pasvalio tarpkolūkinės statybos organizacijai. Per trejus metus atlikta darbų už puspenkto milijono rublių.

Visą laiką Saločiuose uoliai darbavosi brigadinės rangos būdu dirbantys V. Banelio vadovaujami mūrininkai. Už puikius praėjusio penkmečio rodiklius brigadininkas apdovanotas Darbo raudonosios vėliavos ordinu, jam paskirta 1981 metų LTSR valstybinė premija.

NAUJAS KAIMO KVARTALAS

Palomenėje suprojektuotas alytiškių surenkamųjų namų kvartalas. Šiuo metu, informuoja Kaišiadorių rajono laikraštis, 22 namuose jau atšvestos įkurtuvės, o iki metų pabaigos bus užbaigti ir trys likusieji. Beveik kartu atiduodami naudoti ir ūkiniai trobesiai.

Maždaug pusę šio kvartalo Kaišiadorių TSO statybininkai ir alytiškiai montuotojai pastatė šiemet. (ELTA)

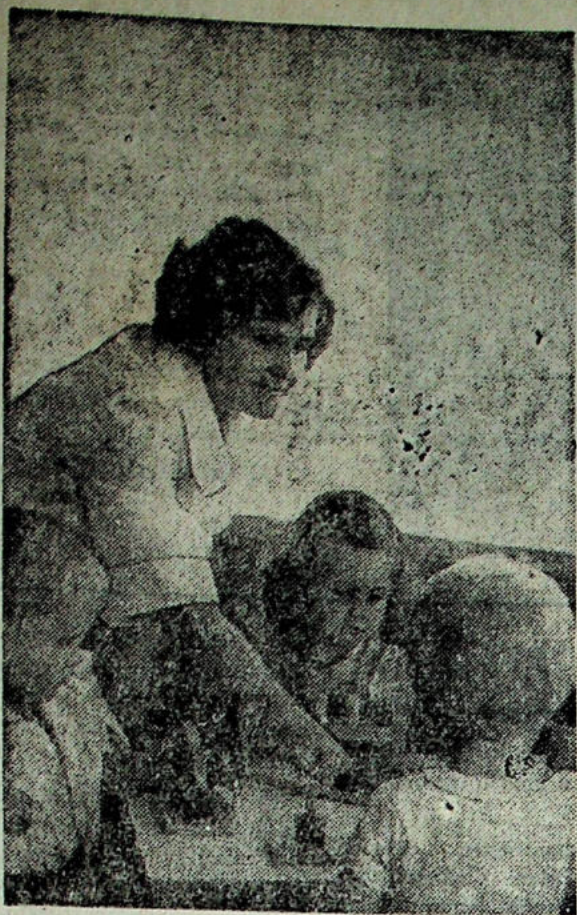

Baigėsi moksleivių vasara. Šiemet respublikoje veikė daugiau kaip pusantro tūkstančio ivaraus profilio stovyklų. Jose atostogavo per 100 tūkstančių vaikų.

NUOTRAUKE: nauja pionierių stovykla „Puntukas“ Mickūnuose, Anykščių rajone. Ją pasistatė Lietuvos vartotojų kooperatyvų sąjunga.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Sutinkanti ir palydinti...

„Smagu eiti pasiimti mažylį, kai žinai, kad rasi jį lūksmą ir patenkintą, kad jį motiniškai rūpinasi auklėtoja, moko, gerio, grožio ir mandagumo“, — tai vienas tėvų atsiliepimų apie Anykščių II vaikų lopšelio-darželio sėslę-auklėtoją Vidą Luščiauskienę. O jų daug: išreikšiančių padėką už tai, kad mažyliai noriai kas rytą bėga į darželį-lopšėlį, linkinčių auklėtoją niekad nepavargti, neprislgti švelnumo ir meilės vaikučiams.

— Pareigingai, darbšti, sumani, be galo myli vaikus ir savo darbą, — sako lopšelio-darželio vedėja Danutė Gudienė ir priduria, — neatsilikusiai tėvai prašo jų mažuosius būtent į Vidos Luščiauskienės grupę imti.

Siemet dešimtmelis, kai Vida, baigus Utenos medicinos mokyklą, dirba pamėgtą darbą, kuris ir yra jos pašaukimas ir džiaugsmas. Tuo džiaugsmu ir kasdieniniais rūpesčiais dalijasi su mažu, bet darnaus lopšelio-darželio kolektyvo nariais. Vida — profsąjungos vietos komiteto narė, Anykščių moterų etnografinio ansamblio dainininkė ir šokėja.

Vaičiška, skaidri nuotaka vyraavo Vidos grupėje ir mano atsilankymo metu. Dvi dešimtys vaikučių pabiručių, vos išmokusių tvirtai žengti pirmuosius žingsnius, buvo apsupę savo auklėtoją, kuri per dieną įtams pavaduoja mamą ir tėtį, kuri su gera šypsena išlydės vakare ir vėl suliks ryte...

J. JUNEVIČIUS

NUOTRAUKE: antro vaikų lopšelio-darželio auklėtoja Vida Luščiauskienė.

Elgesio kultūra

„Mokėti vaikščioti, mokėti stovėti, kalbėti, mokėti būti mandagiu — tai ne menkinis“, — sako žymusis pedagogas A. Makarenka. Pažvelkime kritiškai akimi į gyvenimą ir pasvarstykime, ar gyvename pagal A. Makarenkos mintis. Visturime nemažai kasdieninių rūpesčių, dažnai skubame ir mažai kreipiame dėmesio į savo elgesį, bet labai greitai pastebime, kaip elgiasi kiti.

Kiekvieną dieną mes išeiname iš savo šeimos rato ir plačiai bendraujame su žmonėmis, darbo draugais. Nuo to bendravimo labai daug priklauso mūsų nuotaika ir darbingumas, o tuo pačiu ir sveikata. Daug kas galvoja, kad būk pats geras, tai bus geri ir kiti. Bet ar visuomet taip?

Jau vos išėjus iš namų ir laukiant autobuso, tenka pajusti pirmus nervinius dirgiklius, kai niekas nesilaiko eilutės, o atėjus paskutinis, skuba įlipi pirmas. O juk būna dienų, kuomet kai ku-

Kasdienybė be kaukės

riuose kolektyvuose darbas pradedamas barniais. Po audringo pirmo susitikimo darbą žmonės pradeda pikti, suglume, be nuotaikos. Jų darbo našumas žymiai mažesnis, negu tų, kurie gerai nusiteikę. Kai kada vienam kitam darbo drausmės pažeidėjui gal ir reikalingas įspėjantis žodis, bet jei jis būtų pasakytas ramiu tonu ir geraširdiškai, gal būtų, jis turėtų žymiai didesnę poveikį.

Įvairiais tarnybiniais ir asmeniškais reikalais dienos bėgyje tenka susidurti su daugeliu žmonių. Kaip malonu susitikti su tokiais, kurie pasitinka su šypsena ir geru žodžiu, reikalus sprendžia ramiai ir objektyviai. Bet būna ir atvirkščiai, kai pasijunti be reikalo užjėjęs ir sutrukdęs.

Mandagumas, geras žodis, šypsena turi didelę galią ir labai svarbūs žmonių tarpusavio santykiuose. Norint išmokyti žmones elgesio kultūros, reikia įdėti nemažai auklėjamojo darbo nuo ankstyvos vaikystės. Vaiko auk-

lėjimas prasideda šeimoje. Auklėjimo sėkmė priklauso nuo to, kaip patys šeimos nariai laikosi elgesio ir mandagumo taisyklių. Vėliau vaikai naujus įgūdžius, elgesio normas ir taisykles įgyja vaikų darželyje ir mokykloje. Todėl kiekvienam, kas auklėja būsimą žmogų, reikia kritiškai pažvelgti į save ir pasvarstyti, ar ko blogo nepasisavins tas jaunas augantis žmogelis. Daug geriau auklėja geri pavyzdžiai, negu pamokslaujantys žodžiai. Reikia prisiminti, kad mus seka smalsūs žvilgsniai. Kai kiekvienas išmoksime savikritiškai vertinti save, turėsime geresnius auklėjimo rezultatus. O jei mes, suaugę, darysime priešingai, negu reikalaujame iš vaikų, tai tuščiai skambės mūsų pamokantys žodžiai. Tą tiesą aiškiai įrodė gyvenimo patirtis.

Apie gražų elgesį ir mandagumą daug rašoma spaudoje ir kalbama, bet dažnai tie žodžiai nepasiekia tikslų ir atšoka kaip žirniai nuo sienos. Vaziuojant autobusu teko stebėti, kaip jauni val-

kai pro autobuso langą metė popierius nuo ledų ir vaisių atliekas, o tėvai visa tai matė ir vaikų nepamokė, kad taip daryti negalima. Aš sėdėjau gerokai toliau ir galvojau, kaip geriau būtų pasielgus šiuo atveju: padaryti pastabą ar patylėti, kaip tylėjo ir visi kiti keleiviai. Padaryta pastaba gali nepasiekti jokio rezultato, o tik sudirginti visų nuotaiką.

Materialinis mūsų gyvenimo lygis sparčiai išaugo, bet elgesio kultūra dar nepasiekė aukšto lygio. „Elgesys — tai veidrodys, kuriam kiekvienas parodo, kas esąs“ — sako J. V. Getė.

Pabandykime kiekvienas nedaryti kitam to, kas pats nemalonu ir gyvenkime pagal V. Hugo žodžius: „Juokas tai saulė, kuri išveja žiemą iš žmogaus gymio“. Kai šypsosimės, neliks vietos pykčiui ir blogai nuotakai širdyje. Medikai sako, kad juokas net gydo efektyviau už vaistus. Kai būsime kultūringi ir mandagūs mes patys, to išmoks ir vaikai.

O. Venckienė

Profsąjungos gyvenimas

Anykščių rajono Žemės ūkio valdyba, Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komiteto prezidiumas kartu su Valstybinės prekybos ir vartotojų kooperacijos darbuotojų profsąjungos rajono komitetu balandžio mėnesį buvo nutarę suruošti rajono kolūkių, tarybinų ūkių ir žemės ūkio organizacijų valgyklų apžiūrą-konkursą.

Kaip parodė neseniai apibendrinti šio renginio rezultatai, pastaruoju metu kaimo veikla 28 valgyklos. Dažnoje jų pastebimai pagerėjo

Valgyklų apžiūrai pasibaigus

gaminių valgių kokybė, ūgtelėjo asortimentas, pagausėjo besimaitinančių kaimo žmonių skaičius. Pradėtos praktikuoti tokios naujos aptarnavimo formos, kaip pietų atleidimas į namus, aptarnavimas pagal iš anksto įsigytus talonus ir pan. Vis daugiau ūkių valgyklas aprūpina mėsos ir pieno produktais, daugėja visuomeninio maitinimo įmonių, kurioms ūkiai skiria sklypus ankstyvųjų daržovių auginimui vietoje. Tačiau apžiūros vertinimo komisija pažymėjo, jog jau kuris laikas elementariausios tvarkos pasigendama Naujasodžio ir

Stakšūniškio tarybinio ūkių, Skiemonių kolūkio valgyklose. Nėra abejonės, kad žemės ūkio darbuotojų maitinimo organizavimu šičia mažai rūpinasi tiek tų ūkių vadovai, tiek profsąjungos vietos komitetai.

Apžiūra-konkursas pasibaigė. Kolūkių tarpe geriausios valgyklos perelnamasis prizas iškeliavo į „Svyturio“ kolūkį. Tarybinų, valstybinių ūkių bei žemės ūkio organizacijų tarpe tokio pat įvertinimo susilaukė Sodininkystės tarybinio ūkio visuomeninio maitinimo istaiga. Garbės raštais apdovanotos Andrioniškio, K. Staro, „Le-

nino keliu“ kolūkių ir Anykščių MSMV valgyklos. Kolūkių valdyboms, ūkių administracijoms yra rekomenduota geriausių valgyklų darbuotojus paskatinti moraliai ir materialiai.

Nors šių metų apžiūros nugalėtojai jau žinomi, tačiau žemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komitetas tikisi, jog kaimo valgyklų darbuotojai ir toliau aktyviai plės tarpusavio socialistinį lenktyniavimą, nuolat kovos už gaminių patiekalų kokybės gerinimą ir aukštą aptarnavimo kultūrą.

L. VILIMAS

Kaimyninėje Latvijoje

CHEMIKŲ NAUJOVES

Vis įvairesnių ir efektyvesnių preparatų kaimui išleidžia Latvijos chemijos pramonės centras Uolainė. Susivienijime „Uolainfarm“ stojo į rikiuotę naujas chemas, gaminantis veterinarinės vaistus. Plečiama respublikos Mokslių akademijos Organinės sintezės institute sukurtu diludino gamyba. Nedidelės jo dozės padeda ilgai išsaugoti žolės miltuose ir kituose pašaruose vitaminus. Be to, paaiškėjo, kad diludinas skatina gyvulių augimą, padidina veršelių priešvorius.

Daugelis Uolainėje gamiamų preparatų reguliuoja žemės ūkio kultūrų augimą, brandą, atsparumą išgulimui. Pavyzdžiui, vienas jų — DJAK gerokai padidina dobilų ir lucernos derlių. Fenazonas efektyviai naikina piktžolės cukrinių runkelių laukuose.

SVARESNE ŠEFŲ PARAMA

Valmieros rajono „Žiemelių“ kolūkyje pradėta naudoti nauja kiaulidė, kurią statė šefai. Per pastaruosius pusantų metų kolūkius

ir tarybinius ūkius šefuojantis Latvijos darbo kolektyvai pastatė turtu 200 tūkstančių kiaulių. Tai padėjo ūkiams pernai beveik penktadaliu padidinti kiaulienos gamybą.

Parama kaimui respublikoje įžengė į naują pakopą. Dauguma šefų dabar nebeapsiriboja technikos taisymu, darbymečio talkomis ir kitokia „greitąja pagalba“. Jie imasi fundamentalių darbų, o darbymečiams žiemą apmoko tam tikrą savo darbuotojų skaičių kaimo mechanizatorių profesijų. Atsižvelgiant į konkrečius ūkio poreikius ir įmonės arba organizacijos galimybes sudaromos ilgalaikės šefavimo sutartys, kurių vykdymą kontroliuoja partiniai organai.

APSKRITUS METUS

Vasarą ir žiemą sukasi agregatai Valkos rajono „Oktobrio“ kolūkio pašarų ceche. Čia per valandą paruošiamą po keturias tonas pilnaverčių pašarų, kurių pakanka visiems kolūkio gyvuliams. Sausiems pašarams saugoti prie cecho pastatytas didelis sandelis.

Turimi įrengimai leidžia

perdirbti žolę, šiaudus, spyglius, šakniavaisius, panaudoti pašarų mišiniams šienai, silosą. Čechą aptarnauja specializuota mechanizatorių grandis.

TAIP IŠNYKO DEFICITAS

Tiek pat, kaip ir anksčiau, gauna atsarginių dalių traktoriams ir žemės ūkio mašinoms Daugpilio rajonas, bet nebesijaučia jų trūkumo. Išvengti jo padėjo „Žemės ūkio technikos“ susivienijime įsteigtas naujas skyrius, kurio specialistai yra atsakingi, kad sutartis sudariusiuose ūkiuose visa technika būtų tinkama darbui. Kaip tik jų rankose yra atsarginių dalių fondai. Nebeliko atvejų, kad viename ūkyje dėl dalių stokos stovėtų technika, o kitame jos būtų laikomos „juodai dienai“.

Naujojo skyriaus specialistai rudenį ir žiemą tikrino mašinų remonto kokybę tiek ūkių, tiek ir susivienijimo dirbtuvėse, per darbymečius seka, kad jos nesustotų ir būtų tinkamai eksploatuojamos. Prastovų dėl gedimų sumažėjo beveik per pusę.

Atitinkamos „Žemės ūkio technikos“ susivienijimų tarnybos dabar steigiamos ir kituose Latvijos rajonuose.

MIESTO GROZIS — VISŲ RŪPESTIS

Gamyklos „Sarkanais metalurgs“ padalinių vadovų operatyviniuose pasitarimuose dabar svarstomi ne tik gamybiniai klausimai, bet ir... senovinio architektūros ansamblio rekonstrukcijos eiga. Deputatams pasiūlius, įmonės kolektyvas tvarko ir gražina senamiestį.

Džiugina akį Brivibas — viena pagrindinių Liepojos gatvių. Jos kapitalinį remontą bendromis lėgomis atliko metalurgai ir statybos tresto darbuotojai.

Liepojoje daroma daug darbų, naudojant miesto tvarkymui įmonių lėšas, techniką, rengiant talkas. Prie Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto įsteigtas specialus štabas, koordinuojantis įmonių ir visuomenės pastangas.

Svarus darbo kolektyvų įnašas į savo miesto grožį nekenkia jų gamybiniais rodikliais. Simtus kilogramų dažų miesto papuošimui pagrindiniuose technologiniuose baruose sutaupe žemės ūkio mašinų gamyklos darbuotojai. Iš sutaupto metalo daro įvairius dirbinius metalurgai. O statybininkai kompensuoja papildomas technikos sąnaudas, našiau ją naudodami.

(ELTA)

BALTARUSIJOS TSR. Gardino rajono Lenino ordino kolūkio „Progres“ pasiekimai gamyboje ir socialinėje-kultūrinėje statyboje plačiai žinomi visoje šalyje. Daug ką iš progresiečių patyrimo įgyvendina pas save maldavai iš Vulkanešto rajono „Sovietskij pograničnik“ kolūkio. Šie ūkiai tarpusavyje lenktyniauja. Neseniai „Progrese“ pabuvojo didelė grupė žemdirbių iš broliškos Moldavijos. Kolūkio pirminin-

kas, TSKP XXVI suvažiavimo delegatas A. I. Dubko (nuotraukoje centre) papasakojo svečiams apie ūkio pasiekimus. N. Zeludovičiaus ir V. Mezevičiaus (TASS) nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1981. VIII, 29

Aptarti gyvulininkystės plėtotės keliai

atkeltaus į prišt.

Kur kas geresnių rezultatų pasiekė mėsos augintojai: per dešimtąjį penketį jos gamyba rajone padidėjo 17,2 proc. Vis tik dėl suprantamų priežasčių nepakankamai apsirūpinus pašarais bei dėl kai kurių organizacinių bėdų pastebimai smuktelėjo gyvulių augimo intensyvumo tempai. Nors vidutinis galvijų realizuojamasis svoris penkmečio bėgyje nežymiai padidėjo, bet tai pasiekta ne tiek augimo intensyvinimo didinimo keliu, kiek gyvulių penėjimo laiką prailginant. Galvijų prieauglio auginimas iki didelio realizacinio svorio — viena pagrindinių sąlygų ūkių ekonomikai stiprinti. Tai laikas perprasti visų ūkių šeimininkams.

Šiame penkmete didėjant mėsos pardavimui valstybės planams, spartesniais tempais turės augti ir kiaulienos mėsos gamyba. Reikia pastebėti, kad ištis nemaža pastaruoju metu nuveikta didinant kiaulių skaičių. Antal, rajone 100 ha ariamos žemės turima po 111 kiaulių, kas anykštėnų įgalino pagal šiuos rodiklius įsitvirtinti pirmajame respublikos rajonų dešimtuose. Tačiau neramina kitkas: per pirmąjį šių metų pusmetį penimos kiaulės per parą priaugo tik po 340 g, arba 24 g mažiau, nei pernai. Šio reiškinio priežasčių toli ieškoti nereikia — prastos gyvulių laikymo ir šėrimo sąlygos, nepakankamas tvartų mikroklimatas žiemą, vasaros stovyklų stoka ir pan. Tuos klausimus labai atidžiai ir dalykiškai pačiu artimiausiu metu reikės išspręsti kiekviename ūkyje, nes, kaip žinoma, nepriklausomai nuo specializacijos krypties, kiaulės ir toliau bus auginamos visuose rajono ūkiuose.

Kaip pastebėjo pranešėjas P. Marčiukas, ir ateityje labai svarbiu klausimu lieka tolesnis gyvulininkystės fermų sveikatingumo kėlimas. Tačiau šioje srityje geresnių poslinkių kol kas nėra, todėl ir pasireiškia dar nemažas gyvulių netekimas. Štai vien tik per šių metų pirmąjį pusmetį rajone netekta net 20,7 proc. visų šiemet gimusių veršelių... Kas nulemė šias skaudžias pasekmes, vėlgi niekam ne paslaptis: blogai organizuotas naujagimių veršelių gir-

dymas ir priežiūra, elementariausių zoohigieninių sąlygų stoka, nepatenkinamas zootechninių bei veterinariinių tarnybų darbas.

Vienuoiktas penketis Anykščių rajono gyvulių augintojams iškėlė didelių, tačiau realius uždavinius. Mintimis, kaip juos įgyvendinti, pasidalino konferencijos svečiai. Apie vėlinio prieauglio auginimo ir priežiūros įtaką produktyvumui ir ilgamžiui karvių išsaugojimui plačiai kalbėjo Lietuvos gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto vyresn. mokslinė bendradarbė, žemės ūkio mokslų kandidatė E. Zukauskienė. To paties instituto sektoriaus vedėjas K. Strolis papasakojo apie aktualiausias galvijininkystės vystymo klausimus, o biologijos mokslų kandidato A. Stankūnavičiaus pokalbio tema lietuvių kiaulienininkystės darbuotojų uždavinius intensyvinant kiaulienininkystę bei efektyviausius pašarų racionalaus panaudojimo būdus. Mintimis apie karvių ir telyčių bergždumo mažinimo klausimus su anykštėnais pasidalino Lietuvos veterinarijos mokslinio tyrimo instituto mokslinis bendradarbis J. Cernius, apie priemones gyvulių sveikatingumui gerinti papasakojo Respublikinės veterinarijos stoties viršininkas E. Valionis.

„K. d.“ inf.

Galinga technika dabar kasamos durpės. Kauno rajono Ežerėlio durpyno dirbantieji ruošia jas kurui, kraukui, trąšoms. Iki metų pabaigos jie patieks šios vertingos žaliavos daugiau kaip 375 tūkstančius tonų.

NUOTRAUKOJE: vyksta darbai Kauno rajono Ežerėlio durpyne.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

ŠALIES ŠIOKIADIENIAI

○ Nižnevartovsko naftininkai, eksploatuojantys garsųjį Samotloro telkinį, nuo metų pradžios išgavo 50 milijonų tonų naftos. Statytojai atidavė naudoti daugiau kaip 150 gręžinių. Tai įgalins naftininkus anksčiau numatyto laiko įvykdyti metų užduotį — išgauti beveik 85 milijonus tonų skystojo kuro.

○ Stavropolio srities žemdirbiai pirmieji sėkmingai įvykdė padidintus grūdų pardavimo valstybei socialistinius įsipareigojimus. Jie supylė į Tėvynės aruodus daugiau kaip 2300 tūkstančių tonų geros kokybės grūdų ir 425 tūkstančius tonų viršijo nustatytą planą.

○ Leningrado srityje žolių sėklininkystė tapo sava-rankiška šaka. Įsteigti Go-

montovo ir Siaglicų susivienijimai. Jų pagrindiniuose ūkiuose pastatyti sėklos valymo punktai. Kiekvieno iš jų pajėgumas — daugiau kaip 500 tonų aukštos kokybės sėklos per metus.

○ Azerbaidžano subtropikų specializuoti ūkiai nuima antrąjį pomidorų derlių. Laukai ruošiami pakartotinam kopūstų sodinimui. Jie bus nuimami spalio mėnesį. Po du daržovių derlius išauginama ketvirtadalyje respublikos daržų. Tai padidina derlių 50 tūkstančių tonų.

○ Universalių vaisių nuėmimo kombainą MPU-1 sukūrė Gorio žemės ūkio instituto mokslininkai ir Moldavijos konstruktoriai. Vaisius „nuraško“ vibracija. Agregatą aptarnauja trys žmonės. Vienoje iš Kišiniovo

įmonių naujieji kombainai sodams pradėti gaminti serijomis.

Gardino srities Slonimo mieste stojo į rikluotę gyvulininkystės fermų mašinų ir įrengimų techninio aptarnavimo stotis. Jos darbuotojai ne tik remontuoja ir derina techniką, bet ir rengia darbininkus gyvulininkystės kompleksams. Tokias įmones mokyklas artimiausiu metu planuojama įsteigti daugelyje Baltarusijos rajonų.

○ Turkmenijoje realizuojama kupranugarininkystės vystymo dešimties metų programa. Iš jaunikių, atsivestų šį pavasarį, specializuotose ūkiuose sudaromos bandos, kurios bus perduotos naujoms fermoms, steigiamoms Karakumuose. Kupranugarių skaičių Turkmenijos ūkiuose numatyta padidinti dvigubai. Karakumuose planuojama įkurti centralizuotus jų melžimo ir pieno perdirbimo punktus.

○ „Kiekvienai šeimai — savo sodybą!“ — toklu principu grindžiamas senovinio Tomsko srities Zorkalcevo kaimo perstatymo planas. Tarybinis ūkis „Oktjabr“ per

penketį pastatė 120 butų. Generaliniame kaimo plane — 140 vietų vaikų lopšelis, darželis, nauji kultūros namai, mokykla.

○ Latvijos respublikos miškininkai pradėjo auginti paprastąjį gluosnį — nereikalingų medžiakrūmių su plonomis, elastingomis šakomis. Jaunėlgavos miško pramonės ūkyje įsteigta pirmoji jų plantacija, kur pramoniniu būdu paruošiama vertinga žaliava liaudies dailės verslams.

○ Lakūnų pagalbos priėmė Amberdo — Armėnijos viduramžių miesto tvirtovės restauratoriai. Ši tvirtovė, kur yra originalių architektūrinių paminklų, pastatyta daugiau kaip 2 tūkstančių metų aukštyje, ją supa gilūs tarpekiai. Čia, į aukštikalnes, sraigtasparniai atgabeno statybines medžiagas, įrengimus, techniką.

(TASS-ELTA)

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Dekoja

Nuoširdžiai dekojame Cerniachovskio kolūkio pirmininkui I. Tamilinui. Anykščių socialinio aprūpinimo skyriaus darbuotojams, kaimynams, giminėms ir visiems, kurie užiantė ir padėjo laidojant mylimą tėvelį Anicdą Vitkūną.

Dukterys

JONUI JAŠCIAMSKUI
Netekus brangiausio mogaus — motinos, nuoširdžiai Jus užjaučiame. Mechanizatorių g-vės namo Nr. 4 gyventojai

JONUI JASCIAMSKUI
Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl mylimos motinos mirties. Anykščių MSMV Kavarso baro darbuotojai

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ administracija ir profsąjunginė organizacija nuoširdžiai užjaučia RIMVYDA STEIKONĄ, jo tėvui mirus.

JANEI ZEMAITIENEI
Tegu nuoširdūs užuotautos žodžiai paguodžia Jus, staiga mirus brangiausiai žmogui — motinai. „Gintare“ kolūkio daržininkystės darbuotojų kolektyvas

ANYKŠČIŲ PREKYBOS MOKYKLA

skelbia moksleivių priėmimą 1981—1982 mokslo metais. Į mokyklą priimami vaikinai ir merginos be stojamųjų egzaminų, turintieji 8—11 klasių išsilavinimą ir ne jaunesni kaip 17 metų amžiaus. Mokykloje galima įsigyti kvalifikuoto pardavėjo specialybę. Mokslas trunka 11 mėnesių. Moksleiviams mokama 52—63 rub. stipendija, aprūpinami darbo drabužiais, bendrabučiu. Moksleivių priėmimas vyks rugsejo 16 dieną. Pareiškimai priimami iš anksto. Prie pareiškimo reikalingi dokumentai:

1. Sveikatos pažymėjimas.
 2. Baigto mokslo pažymėjimas (originalas).
 3. Dvi foto nuotraukos (3x4).
 4. Charakteristika iš darbuvių arba mokyklos.
- Dokumentus siųskite adresu: Anykščiai, P. Cvirkos 1. Prekybos mokykla. Smulkesnė informacija teikiama telefonais 5-11-46, arba 5-24-74.

Direktorius

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

RAŠYKITE IR SKAMBINKITE

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak. Nr. 1341